

2. De klacht

- 2.1. Aangeklaagde was kapelaan van de [] parochie in []. Hij kwam veelvuldig (wekelijks) bij het gezin van klager op bezoek. Volgens klager moet dat op de woensdagmiddagen zijn geweest, want klager kwam immers op de woensdagmiddag thuis.

Klager moet dus ongeveer 9 jaar en jonger zijn geweest toen aangeklaagde bij het gezin over de vloer kwam. Aangeklaagde werd door de kinderen "de stoeipater" genoemd. Klager herinnert zich het gestoei als zeer ongemakkelijk.

Klager werd min of meer gedwongen om te stoeien en daarbij werd, naar hij achteraf begrijpt, de grenzen van het toelaatbare overschreden. De aanrakingen waren "per ongeluk" intiem en klager voelde zich opgesloten.

Er was geen ouderlijk toezicht boven in de slaapkamer van de jongens, zodat aangeklaagde ongestoord zijn gang kon gaan. Klager werd tijdens een stoeipartij regelmatig op bed gegooid. Op een dag werd klager opnieuw op bed gegooid. Hij lag op zijn rug en aangeklaagde zette zich bovenop klager waarbij hij zijn knieën op de bovenarmen van klager duwde. Klager kon geen kant op en het deed pijn. Vervolgens duwde aangeklaagde de armen van klager met zijn armen omhoog terwijl hij zijn lichaam naar onder liet glijden. Klager lag doodstil van angst en gene en voelde de erectie van aangeklaagde tegen zijn lichaam. Klager herinnert zich niet of aangeklaagde klaarkwam omdat hij nog te jong was om daar besef van te hebben. Wel herinnert hij zich de vieze lucht, gehijg en gesnuif. Het vervult hem nog steeds met gevoelens van walging.

- 2.2. Klager heeft zijn hele leven ernstige problemen ondervonden van het gedrag van aangeklaagde. Toen hij een jaar of 14 à 15 jaar was, kwam hij in aanraking met een meisje voor wie hij gevoelens had opgevat. Tegelijkertijd bracht het contact met dat meisje hem volledig in verwarring. Klager werd zich bewust van zijn seksualiteit maar was erg in de war over de vraag of hij hetero of homo was. Voor het strenge katholieke milieu waarin hij opgroeide, was deze verwarring een zware last. Toen klager 14 jaar oud was, bezocht hij op eigen initiatief voor het eerst een psycholoog. Deze gaf hem goede adviezen, doch klager heeft het nooit op kunnen brengen om over het misbruik te spreken.

In 1965 leerde klager zijn echtgenote kennen in 1967 is klager getrouwd. Het was een moeizame relatie. Klager heeft nooit open kunnen zijn over hetgeen hem was overkomen. Hij wilde het het liefst wegstoppen en doen alsof het niet gebeurd was. Dat is klager niet gelukt. Pas vorig jaar heeft hij de moed bijeengeraapt en zijn echtgenote verteld wat hem was overkomen. Dat heeft voor enige opluchting en tot enig begrip geleid. Niettemin wordt klager nog steeds achtervolgd door het misbruik, zodat hij besloten heeft om de klacht bij het meldpunt in te dienen. Veel psychotherapie heeft er toe bijgedragen dat klager zich kon handhaven in de samenleving.

- 2.3. Klager wenst met het indienen van deze klacht erkenning voor hetgeen hem overkomen is. Hij hoopt dat het indienen van de klacht hem enigszins kan bevrijden van de druk die hij dagelijks voelt als gevolg van het misbruik. Ook acht klager het gewenst dat de omvang van het seksueel misbruik binnen de katholieke kerk in beeld wordt gebracht.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven.

Drs. , lid van het provinciaal bestuur, heeft namens de Congregatie van de Provincie St.-Clemens van de Redemptoristen de volgende schriftelijke reactie gegeven op de klacht:

De congregatie heeft onderzoek verricht in het archief. Voor zover er kan worden nagegaan was grensoverschrijdend gedrag van aangeklaagde geen gespreksonderwerp bij het bestuur. Hiermee is uiteraard niets uitgesloten.

De naam van aanklaagde komt niet voor in de brief van de Commissie Deetman uit juli 2011. Het lijkt aannemelijk dat de klacht inderdaad betrekking heeft op aangeklaagde. De congregatie ziet geen aanleiding om de authenticiteit van de beleving en de herinnering van klager in twijfel te trekken, al ontbreekt ondersteunend materiaal. De oprechtheid waarmee de klacht is opgesteld en de weergave van de context dragen bij aan de geloofwaardigheid.

De congregatie erkent dat, indiende het gestelde misbruik heeft plaatsgevonden, dit bijzondere kwalijk is en dat aangeklaagde in dat geval misbruik heeft gemaakt van zijn positie en schade heeft veroorzaakt, in de eerste plaats aan de klager.

4. De beoordeling

- 4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.
- 4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.
- 4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat de klacht van een klager of klaagster wordt gesteund door ander bewijs op grond waarvan het aannemelijk wordt dat een aangeklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan seksueel misbruik.
- 4.4. De Klachtencommissie stelt vast dat zich – naast het klaagschrift - geen andere stukken in het dossier bevinden die de aannemelijkheid van de klacht van klager ondersteunen. De Klachtencommissie komt dan ook tot de conclusie dat er onvoldoende bewijs bestaat om aan te nemen dat aangeklaagde klager seksueel heeft misbruikt.

De Klachtencommissie zal de kerkelijk gezagsdrager adviseren die klacht niet gegrond te verklaren.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Congregatie van de Provincie St.-Clemens van de Redemptoristen de klacht tegen aangeklaagde niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 20 februari 2015 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, mr. F.J.M. Walstock en mevrouw drs. L. Erftemeyer, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.